

sats i Irak. Hidtil har man med rette, og det har vi også gjort fra radikal side, slået fast, at der ikke var et folkeretligt grundlag for indsatsen. Det eksisterer nu. Der er et soleklart FN-mandat for denne tilstedeværelse nu. Hvordan kan hr. Villy Søvndal overse det?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er jo altså lidt svært at overse, al den stund enhver, der bare engagerer sig nogenlunde i den offentlige debat, må være meget opmærksom på, at FN's Sikkerhedsråd har vedtaget en ny resolution, men det flytter efter SF's opfattelse ikke på de afgørende ting i den her diskussion, nemlig at selv med FN's resolution er der ikke det, som bl.a. Frankrig og Tyskland efterlyste, nemlig bindende frister for overdragelse af magten til det irakiske folk. Der er heller ikke bindende tilsagn om at placere FN i den bestemte rolle, og derfor er det ikke en resolution, der indeholder fremskridt i retning af, at SF skulle ændre sit syn på det.

Må jeg så også godt sige, at SF jo ikke står alene med det.

Har lande, der tidligere ikke ville bidrage til besættelsen af Irak, f.eks. Frankrig og Tyskland, ændret opfattelse efter vedtagelsen af FN's resolution? Har de besluttet efterfølgende, at nu var det tidspunktet, hvor de skulle sende styrker ned? Svaret er definitivt nej – det ved hr. Niels Helveg Petersen også udmærket godt.

Den her nye resolution betyder ikke, at lande, der tidligere ikke brød sig om denne her aktion, har ændret opfattelse. Det har Det Radikale Venstre. Det skal jeg ikke blande mig i, men det er jo ikke en situation, hvor lande, der tidligere sagde nej efter FN's resolutionen, siger ja.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg synes, hr. Villy Søvndals svar er mærkeligt. Jeg spurgte jo ikke hr. Villy Søvndal om Frankrigs og Tysklands holdning, jeg spurgte om hans holdning.

Spiller det ingen rolle for hr. Villy Søvndal, at det folkeretlige grundlag nu fuldstændig har ændret sig? Der er det, som vi har efterlyst fra radikal side: et klokkerent FN-mandat for denne styrke og en opfordring fra et enigt Sikkerhedsråd til, at man bidrager også militært. Det spiller en afgørende rolle for Det Radikale Venstre, og jeg forstår ikke, at det ikke spiller en afgørende rolle for SF.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg startede med at redegøre for SF's holdning, og derefter gik jeg så videre til Frankrig og Tyskland og pegede på, som jeg også tror hr. Niels Helveg Petersen ville have bekræftet, at det ikke har ændret andre landes opfattelse, at der ikke er kommet et eneste nyt land til flokken efter vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution. Og det er jo, fordi de lande vel har den samme opfattelse, nemlig: Hvad er perspektivet i det her?

Jeg synes, perspektivet desværre er tydeligt: at vi ikke bevæger os fra en situation, som var meget ugunstig, til en situation, der dagligt bliver gunstigere. Tværtimod. Jeg synes, vi bevæger os i en situation, hvor modsætningsforholdene, hvor modstanden ser ud til at vokse. Det tror jeg også bekymrer Det Radikale Venstre.

Så kan man spørge: Hvad stiller man så op med den situation? Er den klaret ved at sende flere soldater ned, er den klaret ved endnu mere jernnæve, er den klaret ved en militær indsats? Det tror jeg ikke.

Kl. 9.50

Jeg tror alene, den er klaret ved, at der er meget klare frister for, hvad endemålet er med det her, for, hvornår det irakiske folk bliver placeret i den situation, at det kan tage bestemmende beslutning for Irak. Det tror jeg er det afgørende, og den del er ikke indeholdt, som hr. Niels Helveg Petersen formentlig også er opmærksom på, i FN's resolution.

Derfor stemmer vi nej.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg må indrømme, at jeg heller ikke helt begriber, hvordan det skulle kunne hænge sammen for SF's ordfører her.

Jeg kan udmærket forstå, at SF's ordfører siger, at man i SF ikke lader sig påvirke af, hvad Bush siger. Jeg kan udmærket forstå kritikken af interventionen hidtil. Det er en kritik, vi faktisk har været enige med SF i. Men jeg kan ikke forstå, at hr. Villy Søvndal ikke lader sig påvirke det mindste af diskussionen i FN's Sikkerhedsråd og det faktum, det ubestridelige faktum, at der nu foreligger en resolution i FN's Sikkerhedsråd.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan det kan hænge sammen, at SF ikke lige så vel som Det Radikale Venstre, der har efterlyst et klart man-